

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-318/13

X

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus)

„Direktiva 79/7/EGS — Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti — Nezgodno zavarovanje delavcev — Znesek pavšalne odškodnine za trajno invalidnost — Aktuarski izračun, ki temelji na povprečni pričakovani življenjski dobi glede na spol upravičenca do navedene odškodnine — Dovolj resna kršitev prava Unije“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. septembra 2014

1. *Vprašanja za predhodno odločanje — Pristojnost Sodišča — Meje — Razlaga direktive v okviru spora, ki dalje povzroča učinke po pristopu države članice k Evropski Uniji — Vključitev*

(člen 267 PDEU)

2. *Socialna politika — Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti — Direktiva 79/7 — Nacionalna ureditev, v skladu s katero se razlika v pričakovani življenjski dobi med moškimi in ženskami kot aktuarski dejavnik uporabi za izračun dajatev socialne varnosti, katerih plačilo je zakonsko predpisano za primer poškodbe pri delu — Posredna diskriminacija — Upravičenost — Neobstoj*

(Direktiva Sveta 79/7, člen 4(1))

3. *Pravo Evropske unije — Pravice, podeljene posameznikom — Kršitev države članice — Obveznost povrnitve škode, povzročene posameznikom — Pogoji — Dovolj resna kršitev — Pojem — Kršitev enakega obravnavanja moških in žensk na področju socialne varnosti — Presoja s strani nacionalnega sodišča — Meje*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/54, člen 9(1)(h); direktivi Sveta 79/7, člen 4(1), in 2004/113, člen 5(2))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 22 do 24.)

2. Člen 4(1) Direktive 79/7 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se različna pričakovana življenjska doba moških in žensk kot aktuarski dejavnik uporabi za izračun dajatev socialne varnosti, katerih plačilo je zakonsko predpisano za primer poškodbe pri delu, če je pri uporabi tega dejavnika enkratna odškodnina, ki jo je treba izplačati moškemu, nižja od odškodnine, ki bi jo prejela enako stara ženska v podobnem položaju.

Taka ureditev namreč pomeni razliko v obravnavanju, ki je ni mogoče utemeljiti niti z razlogi odstopanja od načela enakega obravnavanja iz člena 7(1) Direktive 79/7, niti z določbami o varstvu žensk zaradi materinstva v skladu s členom 4(2), niti z objektivno razliko v pričakovani življenjski dobi moških in žensk. Glede tega izračuna take odškodnine ni mogoče opraviti na podlagi posplošitve glede povprečne pričakovane življenjske dobe moških in žensk, saj taka posplošitev lahko povzroči diskriminatorno obravnavo zavarovancev v primerjavi z zavarovankami. Poleg tega je upoštevanje splošnih statističnih podatkov glede na spol v nasprotju z negotovostjo glede tega, ali ima zavarovanka v primerljivem položaju vedno daljšo pričakovano življenjsko dobo od enako starega zavarovanca.

(Glej točke 34, 37, 38, 40 in točko 1 izreka.)

3. Predložitveno sodišče mora presoditi, ali so pogoji za vzpostavitev odgovornosti države članice izpolnjeni, kadar je nacionalna ureditev, v skladu s katero se različna pričakovana življenjska doba moških in žensk kot aktuarski dejavnik uporabi za izračun dajatev socialne varnosti, katerih plačilo je zakonsko predpisano za primer poškodbe pri delu, v nasprotju s členom 4(1) Direktive 79/7 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti. Prav tako bo moralo to sodišče pri vprašanju, ali pomeni taka nacionalna ureditev „dovolj resno“ kršitev prava Unije, upoštevati med drugim to, da Sodišče še ni odločilo o tem, ali se lahko dejavnik, ki temelji na povprečni pričakovani življenjski dobi glede na spol, upošteva pri določitvi dajatve, ki se izplača iz naslova zakonsko določenega sistema socialne varnosti in spada na področje uporabe Direktive 79/7. Nacionalno sodišče mora upoštevati tudi možnost, ki jo je državam članicam dal zakonodajalec Unije ter je določena v členu 5(2) Direktive Sveta 2004/113 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi in členu 9(h) Direktive 2006/54 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu. Navedeno sodišče bo moralo poleg tega upoštevati, da je Sodišče 1. marca 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100) razsodilo, da prva od teh določb ni veljavna, saj je z njo kršeno načelo enakega obravnavanja moških in žensk.

(Glej točko 51 in točko 2 izreka.)